

Förordning om ändring i förordningen (2004:881) om kommunalekonomisk utjämning;

SFS 2013:976

Utkom från trycket
den 6 december 2013

utfärdad den 28 november 2013.

Regeringen föreskriver i fråga om förordningen (2004:881) om kommunalekonomisk utjämning

dels att 10–12, 22 och 28 §§ ska upphöra att gälla,

dels att rubriken närmast före 28 § ska utgå,

dels att 1–3, 6–9, 13–15, 18, 20–21, 23, 24, 25 b och 26 §§ samt bilagan till förordningen ska ha följande lydelse,

dels att det i förordningen ska införas en ny paragraf, 3 a §, av följande lydelse.

- 1 §** Statistiska centralbyrån ska varje utjämningsår beräkna
1. skatteutjämningsunderlag, standardkostnad och strukturkostnad enligt 3 § lagen (2004:773) om kommunalekonomisk utjämning,
 2. inkomstutjämningsbidrag enligt 5 § lagen om kommunalekonomisk utjämning,
 3. inkomstutjämningsavgift enligt 6 § lagen om kommunalekonomisk utjämning,
 4. kostnadsutjämningsbidrag enligt 9 § lagen om kommunalekonomisk utjämning,
 5. kostnadsutjämningsavgift enligt 10 § lagen om kommunalekonomisk utjämning,
 6. strukturbidrag enligt 11 och 12 §§ lagen om kommunalekonomisk utjämning,
 7. införandebidrag enligt 13 § lagen om kommunalekonomisk utjämning,
 8. regleringsbidrag enligt 15 § lagen om kommunalekonomisk utjämning, och
 9. regleringsavgift enligt 16 § lagen om kommunalekonomisk utjämning.

2 §¹ Vid beräkning av inkomstutjämningsbidrag för kommuner och för landsting ska följande länsvisa skattesatser tillämpas.

Län	Kommuner	Landsting
Stockholms	19,03	10,05
Uppsala	19,14	9,94
Södermanlands	19,93	9,15
Östergötlands	18,93	10,15

¹ Senaste lydelse 2012:704.

Län	Kommuner	Landsting
Jönköpings	19,14	9,94
Kronobergs	20,16	8,92
Kalmar	20,36	8,72
Blekinge	19,56	9,52
Skåne	19,70	9,38
Hallands	19,28	9,80
Västra Götalands	19,41	9,67
Värmlands	20,45	8,63
Örebro	19,03	10,05
Västmanlands	20,19	8,89
Dalarnas	19,99	9,09
Gävleborgs	19,31	9,77
Västernorrlands	21,04	8,04
Jämtlands	20,52	8,56
Västerbottens	20,55	8,53
Norrbottnens	20,45	8,63

För en kommun som inte ingår i ett landsting är skattesatsen 19,60 procent vid beräkning av inkomstutjämningsbidrag för kommuner.

För en kommun som inte ingår i ett landsting är skattesatsen 9,48 procent vid beräkning av inkomstutjämningsbidrag för landsting.

3 §² Vid beräkning av inkomstutjämningsavgifter för kommuner och för landsting för den del av det uppräknade skatteunderlaget som överstiger 125 procent av den uppräknade medelskattkraften multiplicerad med antalet invånare i kommunen respektive landstinget ska följande länsvisa skattesatser tillämpas.

Län	Kommuner	Landsting
Stockholms	16,96	9,53
Uppsala	17,07	9,42
Södermanlands	17,86	8,63
Östergötlands	16,86	9,63
Jönköpings	17,07	9,42
Kronobergs	18,09	8,40
Kalmar	18,29	8,20
Blekinge	17,49	9,00
Skåne	17,63	8,86
Hallands	17,21	9,28
Västra Götalands	17,34	9,15
Värmlands	18,38	8,11
Örebro	16,96	9,53
Västmanlands	18,12	8,37
Dalarnas	17,92	8,57
Gävleborgs	17,24	9,25
Västernorrlands	18,97	7,52
Jämtlands	18,45	8,04
Västerbottens	18,48	8,01
Norrbottnens	18,38	8,11

För en kommun som inte ingår i ett landsting är skattesatsen, för den del av det uppräknade skatteunderlaget som överstiger 125 procent av den uppräknade medelskattkraften multiplicerad med antalet invånare i kommunen, 17,54 procent vid beräkning av inkomstutjämningsavgift för kommuner.

För en kommun som inte ingår i ett landsting är skattesatsen, för den del av det uppräknade skatteunderlaget som överstiger 125 procent av den uppräknade medelskattkraften multiplicerad med antalet invånare i kommunen, 8,95 procent vid beräkning av inkomstutjämningsavgift för landsting.

3 a § Vid beräkning av inkomstutjämningsavgifter för kommuner och för landsting för den del av det uppräknade skatteunderlaget som utgör högst 125 procent av den uppräknade medelskattkraften multiplicerad med antalet invånare i kommunen respektive landstinget ska följande länsvisa skattesatser tillämpas.

Län	Kommuner	Landsting
Stockholms	11,80	6,90
Uppsala	11,91	6,79
Södermanlands	12,70	6,00
Östergötlands	11,70	7,00
Jönköpings	11,91	6,79
Kronobergs	12,93	5,77
Kalmar	13,13	5,57
Blekinge	12,33	6,37
Skåne	12,47	6,23
Hallands	12,05	6,65
Västra Götalands	12,18	6,52
Värmlands	13,22	5,48
Örebro	11,80	6,90
Västmanlands	12,96	5,74
Dalarnas	12,76	5,94
Gävleborgs	12,08	6,62
Västernorrlands	13,81	4,89
Jämtlands	13,29	5,41
Västerbottens	13,32	5,38
Norrbottens	13,22	5,48

För en kommun som inte ingår i ett landsting är skattesatsen, för den del av det uppräknade skatteunderlaget som utgör högst 125 procent av den uppräknade medelskattkraften multiplicerad med antalet invånare i kommunen, 12,38 procent vid beräkning av inkomstutjämningsavgift för kommuner.

För en kommun som inte ingår i ett landsting är skattesatsen, för den del av det uppräknade skatteunderlaget som utgör högst 125 procent av den uppräknade medelskattkraften multiplicerad med antalet invånare i kommunen, 6,32 procent vid beräkning av inkomstutjämningsavgift för landsting.

6 §³ En kommuns standardkostnad för förskola, fritidshem och sådan pedagogisk verksamhet som avses i 25 kap. skollagen (2010:800) beräknas genom

³ Senaste lydelse 2011:680.

att två ålderssättningar för barn i åldersgrupperna 1–5 år respektive 6–12 år summeras. Summan multipliceras med en korrigeringsfaktor.

Ålderssättningarna beräknas enligt följande. Andelen barn i kommunen i respektive åldersgrupp multipliceras med den beräknade genomsnittskostnaden per barn i respektive åldersgrupp i landet. Genomsnittskostnaden per barn i respektive åldersgrupp beräknas utifrån den genomsnittliga standardkostnaden för förskola, fritidshem och annan pedagogisk verksamhet, som anges i bilagan till denna förordning.

För åldersgruppen 1–5 år korrigeras skillnader i vistelsetid genom ett tillägg till eller avdrag från ålderssättningen. Tillägg och avdrag för skillnader i vistelsetid baseras på den genomsnittliga vistelsetiden år 2005 för den kommungrupp som kommunen tillhörde enligt 2005 års kommungruppsindelning, och reduceras med 50 procent. För åldersgruppen 6–12 år korrigeras skillnader i inskrivningsgrad genom ett tillägg till eller avdrag från ålderssättningen. Tillägg och avdrag för skillnader i inskrivningsgrad baseras på den genomsnittliga andelen inskrivna 6–12-åringar i fritidshem för den kommungrupp som kommunen tillhörde enligt 2011 års kommungruppsindelning. Samtliga kommuner får därefter ett invånarbaserat avdrag från tilläggen till eller avdragen från respektive ålderssättning, som beräknas så att summan av avdragen från respektive ålderssättning motsvarar summan av tilläggen till denna.

Korrigeringsfaktorns värde bestäms så att den genomsnittliga standardkostnaden, som vägts med befolkningen den 31 december två år före utjämningsåret, överensstämmer med den genomsnittliga standardkostnaden för förskola, fritidshem och annan pedagogisk verksamhet, som anges i bilagan till denna förordning.

7 § En kommuns standardkostnad för förskoleklass och grundskola beräknas genom att andelen barn i kommunen i åldersgrupperna 6 och 7–15 år multipliceras med den beräknade genomsnittskostnaden per barn i respektive åldersgrupp i landet. Genomsnittskostnaden per barn i respektive åldersgrupp beräknas utifrån den genomsnittliga standardkostnaden för förskoleklass respektive grundskola, som anges i bilagan till denna förordning.

För kostnader som avser modersmålsundervisning och undervisning i svenska som andraspråk beräknas ett tillägg till den enligt första stycket beräknade kostnaden. Tillägget beräknas utifrån andelen barn med utländsk bakgrund i åldersgruppen 7–15 år i kommunen multiplicerad med en genomsnittlig kostnad per barn i åldersgruppen 7–15 år i landet för modersmålsundervisning och undervisning i svenska som andraspråk. Från detta tillägg görs avdrag för den genomsnittliga ersättningen per invånare för modersmålsundervisning och svenska som andraspråk.

Kommuner som har merkostnader för små skolor och skolskjutsar får ett tillägg till den enligt första stycket beräknade kostnaden. Tillägget beräknas utifrån en teoretisk organisation av skolor i olika storlekar och kostnadsklasser, med elevernas geografiska spridning i kommunen år 2009 som grund. Samtliga kommuner får därefter ett invånarbaserat avdrag, som beräknas så att summan av avdragen motsvarar summan av tilläggen.

8 § En kommuns standardkostnad för gymnasieskola beräknas genom att andelen ungdomar i kommunen i åldersgruppen 16–18 år multipliceras med den beräknade genomsnittskostnaden per invånare i den åldersgruppen i lan-

det. Genomsnittskostnaden beräknas utifrån den genomsnittliga standardkostnaden för gymnasieskola, som anges i bilagan till denna förordning.

Kommuner som har merkostnader för resor och inackordering av gymnasieelever samt för små gymnasieskolor får ett tillägg till den enligt första stycket beräknade kostnaden. Tillägget beräknas utifrån en teoretiskt bestämd placering av skolor med hänsyn till befolkningens bosättningsmönster år 2009 samt utifrån en beräknad kostnad för resor, inackordering och små gymnasieskolor. Samtliga kommuner får därefter ett invånarbaserat avdrag, som beräknas så att summan av avdragen motsvarar summan av tilläggen.

Kommuner får ett tillägg till eller avdrag från den enligt första stycket beräknade kostnaden på grund av elevernas programval. Tillägget eller avdraget beräknas utifrån den genomsnittliga kostnaden två år före och tre år före utjämningsåret för de program som kommunens elever har valt.

9 § En kommuns standardkostnad för individ- och familjeomsorg beräknas utifrån andelen arbetslösa utan ersättning, andelen lågutbildade personer födda i Sverige i åldern 20–40 år, roten ur tätortsbefolkningen i kommunen, andelen av befolkningen boende i flerfamiljshus byggda 1965–1975 och andelen av befolkningen som fått ekonomiskt bistånd under en längre tid än sex månader.

Värdena för respektive variabel multipliceras med de parametervärden som anges i bilagan till denna förordning.

Standardkostnaden för modellen multipliceras med en korrigeringsfaktor, varefter produkten utgör standardkostnaden för individ- och familjeomsorg. Korrigeringsfaktorns värde bestäms så att den genomsnittliga standardkostnaden, som vägts med befolkningen den 31 december två år före utjämningsåret, överensstämmer med den genomsnittliga standardkostnaden för individ- och familjeomsorg, som anges i bilagan till denna förordning.

13 § En kommuns standardkostnad för barn och ungdomar med utländsk bakgrund beräknas utifrån andelen barn och ungdomar i åldern 0–19 år som är födda eller som har minst en förälder född utanför Norden och de länder som var medlemmar i EU år 2003.

Andelen barn och ungdomar med utländsk bakgrund beräknas på församlingsnivå per den 31 december 2009.

Ersättning beräknas utifrån de församlingar som har en högre andel barn och ungdomar med utländsk bakgrund jämfört med riksgenomsnittet. Ersättningen beräknas som 75 kronor per invånare i dessa församlingar för varje procentenhet som andelen barn och ungdomar med utländsk bakgrund i församlingarna överstiger den genomsnittliga andelen för landet.

14 § En kommuns standardkostnad för äldreomsorg beräknas utifrån summan av följande komponenter:

- en korrigerad åldersersättning baserad på civilstånd,
- korrigering för skillnader i dödlighet,
- tillägg för personer födda utanför Norden,
- tillägg för institutionsboende i glesbygd, och
- tillägg för hemtjänst i glesbygd.

Den korrigerade åldersersättningen beräknas enligt följande. Andelen gifta respektive ej gifta personer i kommunen i åldersgrupperna 65–79, 80–89 samt 90 år och äldre multipliceras med en genomsnittlig kostnad per person för res-

pektive grupp. Därefter summeras produkterna. Summan multipliceras med en korrigeringsfaktor, vars värde bestäms så att den genomsnittliga standardkostnaden som vägts med befolkningen den 31 december två år före utjämningsåret, överensstämmer med den genomsnittliga standardkostnaden för äldreomsorg, som anges i bilagan till denna förordning.

För kommuner som har fler avlidna personer än förväntat under en femårsperiod beräknas ett tillägg, som baseras på ålderssättningen per person i åldersgruppen 65 år och äldre. Med förväntat antal avlidna avses hur många personer som förväntas avlida per kommun om dödligheten skulle vara lika stor per ålder som riksgenomsnittet. För övriga kommuner beräknas på motsvarande sätt i stället ett avdrag, med den skillnaden att avdraget reduceras med 50 procent. Samtliga kommuner får därefter ett invånarbaserat avdrag från tillägget eller avdraget för skillnader i dödlighet, som beräknas så att summan av avdragen för skillnader i dödlighet motsvarar summan av tilläggen för skillnader i dödlighet.

För andelen personer i åldersgruppen 65 år och äldre som är födda utanför Norden beräknas för varje kommun ett tillägg, som uppgår till fem procent av genomsnittskostnaden per person i åldersgruppen 65 år och äldre. Samtliga kommuner får därefter ett invånarbaserat avdrag, som beräknas så att summan av avdragen motsvarar summan av tilläggen.

För de kommuner som har en glesbygdsfaktor som är lägre än 0,8 beräknas ett tillägg för institutionsboende i glesbygd. Glesbygdsfaktorn baseras på tätortsgrad och antalet invånare per kvadratkilometer. Närmare anvisningar om beräkningarna ges i bilagan till denna förordning. Samtliga kommuner får därefter ett invånarbaserat avdrag, som beräknas så att summan av avdragen motsvarar summan av tilläggen.

Ett tillägg ges för hemtjänst i glesbygd som beräknas utifrån de äldres geografiska spridning i kommunen år 2009. Samtliga kommuner får därefter ett invånarbaserat avdrag, som beräknas så att summan av avdragen motsvarar summan av tilläggen.

15 § En kommuns merkostnader till följd av befolkningsförändringar beräknas för

1. kommuner vars befolkning under en tioårsperiod minskat med mer än två procent,
2. kommuner som under en femårsperiod haft en minskning av antalet barn och ungdomar i åldersgruppen 7–18 år, förutsatt att minskningen överstiger motsvarande minskning i landet med minst två procentenheter,
3. kommuner som under en femårsperiod haft en ökning av antalet barn och ungdomar i åldersgrupperna 1–5 år och 7–18 år, förutsatt att ökningen överstiger ökningen i landet med minst två procentenheter för respektive åldersgrupp, och
4. kommuner som under en fyraårsperiod haft en ökning av antalet invånare med i genomsnitt minst 1,2 procent per år och där folkmängden från och med den 1 november två år före utjämningsåret till och med den 1 november året före utjämningsåret ökat med minst 1,2 procent.

18 § Befolkningsökning under en femårsperiod i åldersgrupperna 1–5 år och 7–18 år är skillnaden mellan befolkningen i de aktuella åldersgrupperna den 31 december sju år före utjämningsåret och befolkningen den 31 december två år före utjämningsåret.

Den del av befolkningsökningen under en femårsperiod i åldersgrupperna 1–5 år och 7–18 år som överstiger befolkningsökningen i landet under samma period i åldersgrupperna 1–5 år och 7–18 år med två procentenheter multipliceras med 12 000 kronor per person. Har antalet personer i landet i åldersgrupperna 1–5 år och 7–18 år minskat under femårsperioden, ska den del av befolkningsökningen i kommunen som överstiger två procentenheter multipliceras med 12 000 kronor per person.

20 §⁴ En kommuns standardkostnad för bebyggelsestruktur beräknas utifrån summan av följande komponenter:

- gator och vägar,
- uppvärmningskostnader,
- byggkostnader,
- administration, samt
- räddningstjänst.

Komponenterna gator och vägar respektive uppvärmningskostnader utgörs av den beräknade standardkostnaden för gator och vägar respektive uppvärmningskostnader i 2004 års kostnadsutjämnning. Komponenterna byggkostnader baseras på variablerna byggnadsarbetarlön och klimat. Komponenterna administration baseras på variablerna invånardistans och folkmängd. Komponenterna räddningstjänst baseras på variablerna invånardistans och lokalt befolkningsunderlag. Närmare anvisningar om beräkningarna ges i bilagan till denna förordning.

20 a §⁵ En kommuns standardkostnad för löner beräknas utifrån ett löneindex som är baserat på andelen av befolkningen över 15 år som inte arbetar i kommun eller landsting, det genomsnittliga priset för en bostadsrätt i länet och det genomsnittliga taxeringsvärdet för småhus i kommunen. För kommuner med ett värde på löneindex som överstiger 100 beräknas ett tillägg motsvarande produkten av den del av indexet som överstiger 100 och en justerad lönekostnad, dividerad med 100. Samtliga kommuner får därefter ett invånar-baserat avdrag, som beräknas så att summan av avdragen motsvarar summan av tilläggen.

En kommuns justerade lönekostnad beräknas på följande sätt. Kommunens standardkostnad för förskola, fritidshem och annan pedagogisk verksamhet, förskoleklass och grundskola, gymnasieskola, individ- och familjeomsorg samt äldreomsorg multipliceras med lönekostnadsandelen för respektive verksamhet, varefter produkterna summeras. Lönekostnadsandelen för respektive verksamhet anges i bilagan till denna förordning.

21 §⁶ Ett landstings standardkostnad för hälso- och sjukvård beräknas utifrån kostnaderna för befolkningens vårdbehov och hälso- och sjukvård i glesbygd.

23 § Kostnaden för befolkningens vårdbehov beräknas utifrån summan av en modell för hela befolkningen och en separat beräkning för kostnader för hiv-smittade personer.

⁴ Senaste lydelse 2007:1271.

⁵ Senaste lydelse 2007:1271.

⁶ Ändringen innebär bl.a. att andra stycket upphävs.

I modellen delas befolkningen in i olika grupper utifrån kön, åldersgrupperna 0, 1–4, 5–9, 10–14, 15–19, 20–24, 25–29, 30–39, 40–49, 50–59, 60–69, 70–74 och 75 år och äldre, civilstånd, sysselsättningsstatus, inkomst och boendetyper. I varje landsting multipliceras antalet personer i respektive grupp den 31 december tre år före utjämningsåret med den genomsnittliga kostnaden för gruppen.

Kostnaderna för hiv-smittade personer beräknas genom att det antagna antalet hiv-smittade per 10 000 invånare för varje landsting multipliceras med en uppskattad kostnad per hiv-smittad person som anges i bilagan till denna förordning.

24 § Summan av den beräknade kostnaden för de olika grupperna i modellen för hela befolkningen och kostnaden för hiv-smittade personer divideras med antalet invånare i landstinget den 31 december tre år före utjämningsåret.

Ett landstings kostnader enligt första stycket multipliceras med en korrigeringsfaktor, varefter produkten utgör kostnaden för befolkningens vårdbehov. Korrigeringsfaktorns värde bestäms så att den genomsnittliga standardkostnaden, som vägts med befolkningen den 31 december två år före utjämningsåret, överensstämmer med den genomsnittliga standardkostnaden för hälso- och sjukvård, som anges i bilagan till denna förordning.

25 b §⁷ Ett landstings standardkostnad för löner beräknas utifrån ett löneindex som är baserat på lönerna i länets privata sektor och läkarnas faktiska lönenivå i landstinget. För landsting med ett löneindex som överstiger 100 beräknas ett tillägg motsvarande produkten av den del av löneindexet som överstiger 100 och en justerad lönekostnad, dividerad med 100. Samtliga landsting får därefter ett invånarbaserat avdrag, som beräknas så att summan av avdragen motsvarar summan av tilläggen.

Ett landstings justerade lönekostnad beräknas genom att landstingets standardkostnad för hälso- och sjukvård multipliceras med lönekostnadsandelen för verksamheten. Lönekostnadsandelen för hälso- och sjukvård anges i bilagan till denna förordning.

26 §⁸ Standardkostnaden för kollektivtrafik beräknas utifrån variablerna gleshet, arbetspendling och tätortsstruktur. Värdena för respektive variabel multipliceras med de parametervärden, som anges i bilagan till denna förordning.

Standardkostnaden beräknas för respektive län, varefter hälften av standardkostnaden tillförs kommunerna i länet och hälften landstinget, med undantag för Stockholms län där kommunernas andel motsvarar 40 procent och landstingets andel motsvarar 60 procent av standardkostnaden.

Standardkostnaden för Gotlands kommun motsvarar redovisade nettokostnader år 2009. Hälften av standardkostnaden fördelas i kommunernas utjämningsystem och hälften i landstingens utjämningsystem.

Fördelningen av kommunernas andel av standardkostnaden mellan kommunerna i länet görs på följande sätt:

1. För kommunerna i Kronobergs län, Blekinge län, Värmlands län, Västmanlands län, Dalarnas län, Västernorrlands län, Västerbottens län och Norr-

⁷ Senaste lydelse 2007:1271.

⁸ Senaste lydelse 2012:704.

bottens län görs fördelningen efter deras andel av de totala kostnaderna i länet för kollektivtrafiken år 2009. **SFS 2013:976**

2. För kommunerna i Stockholms län, Uppsala län, Östergötlands län, Jönköpings län, Kalmar län, Skåne län, Hallands län, Västra Götalands län, Örebro län och Gävleborgs län görs fördelningen med lika stora belopp per invånare.

3. För kommunerna i Södermanlands län och Jämtlands län fattar regeringen särskilda beslut om varje kommuns andel av de totala kostnaderna i länet.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2014.

2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om bidrag och avgifter som avser tiden före ikraftträdandet.

På regeringens vägnar

PETER NORMAN

Rikard Jermsten
(Finansdepartementet)

Beräkningsmetoder och närmare detaljer för kostnadsutjämnningen

Genomsnittlig standardkostnad

Kommuner

Den för landet genomsnittliga standardkostnaden i kronor per invånare före uppräkningsår till utjämningsårets kostnadsnivå för var och en av följande verksamheter är:

Förskola, fritidshem och annan pedagogisk verksamhet	
– Förskola	5 447
– Familjedaghem	190
– Fritidshem	1 153
Förskoleklass och grundskola	
– Förskoleklass	549
– Grundskola	8 576
Gymnasieskola	3 858
Individ- och familjeomsorg	3 626
Äldreomsorg	9 284

Beloppen avser år 2012.

Landsting

Den för landet genomsnittliga standardkostnaden före uppräkningsår till utjämningsårets kostnadsnivå för hälso- och sjukvård är 19 710 kronor per invånare. Beloppet avser år 2012.

Delat huvudmannaskap

Den för landet genomsnittliga standardkostnaden före uppräkningsår till utjämningsårets kostnadsnivå för kollektivtrafik är 1 901 kronor per invånare. Beloppet avser år 2012.

Nettoprisindex

Uppräkningsår till utjämningsårets kostnadsnivå sker med hjälp av utvecklingen av nettoprisindex. Som genomsnittlig procentuell förändring i nettoprisindex för respektive år används följande: 2003 (1,5), 2004 (0,1), 2005 (0,1), 2006 (1,1), 2007 (2,7), 2008 (2,7), 2009 (-0,8), 2010 (1,8), 2011 (2,0), 2012 (1,2), 2013 (-0,1) och 2014 (1,0).

Följande verksamheter och kostnadsslags standardkostnad räknas upp till utjämningsårets kostnadsnivå med hjälp av nettoprisindex året före utjämningsåret samt utjämningsåret: förskola, fritidshem och annan pedagogisk

verksamhet, förskoleklass och grundskola, gymnasieskola, individ- och familjeomsorg, äldreomsorg, löner, hälso- och sjukvård samt kollektivtrafik.

Följande kostnadsslags standardkostnad räknas upp till utjämningsårets kostnadsnivå med hjälp av nettoprisindex år 2003 t.o.m. utjämningsåret: bebyggelsestruktur.

Följande kostnadsslags standardkostnad räknas inte upp till utjämningsårets kostnadsnivå: barn och ungdomar med utländsk bakgrund samt befolkningsförändringar.

Förskoleklass och grundskola

Genomsnittlig ersättning för modersmålsundervisning och undervisning i svenska som andraspråk är 8 040 kronor per elev som är född utanför Sverige, Norge och Danmark eller där båda föräldrarna är födda utanför dessa länder.

Individ- och familjeomsorg

Standardkostnad för individ- och familjeomsorg = $806,375 + 28\,386,169 \times$ andelen arbetslösa utan ersättning + $19\,391,413 \times$ andelen lågutbildade personer födda i Sverige i åldern 20–40 år + $1,628 \times$ roten ur tätortsbefolkningen i kommunen + $2\,284,891 \times$ andelen av befolkningen boende i flerfamiljshus byggda 1965–1975 + $87\,497,080 \times$ andelen av befolkningen som fått ekonomiskt bistånd under en längre tid än sex månader \times korrigeringsfaktorn.

Variabeln roten ur tätortsbefolkningen i kommunen avser år 2010 och ska uppdateras vart femte år.

Äldreomsorg

Genomsnittlig kostnad per person:

– Gift (65–79 år)	6 948
– Gift (80–89 år)	47 954
– Gift (90–w)	129 050
– Ej gift (65–79 år)	27 875
– Ej gift (80–89 år)	124 042
– Ej gift (90–w)	258 227

Tillägget för institutionsboende i glesbygd = den korrigerade åldersersättningen \times $(0,08 - \text{kommunens glesbygdsfaktor} / 10)$.

Variabeln tätortsgrad i glesbygdsfaktorn avser år 2010 och ska uppdateras vart femte år.

Bebyggelsestruktur

Gator och vägar

Tillägget för gator och vägar utgörs av summan av ett ortstillägg och ett klimattillägg.

Om inget annat anges får samtliga kommuner i Värmlands län, Dalarnas län, Gävleborgs län, Västernorrlands län, Jämtlands län, Västerbottens län och Norrbottens län ett ortstillägg på 56 kronor per invånare och övriga kommuner 0 kronor per invånare.

Undantag:

– Följande kommuner får ett ortstillägg på 56 kronor per invånare: Södertälje, Uppsala, Eskilstuna, Linköping, Norrköping, Jönköping, Växjö, Kalmar, Karlskrona, Helsingborg, Kristianstad, Lund, Halmstad, Borås, Örebro och Västerås.

– Följande kommuner får ett ortstillägg på 111 kronor per invånare: Nacka, Sundbyberg, Solna, Lidingö, Malmö, Härryda, Partille, Öckerö, Mölndal, Karlstad, Falun, Gävle, Sundsvall, Örnsköldsvik, Härjedalen, Östersund, Skellefteå, Umeå, Åsele och Luleå.

– Göteborgs kommun får ett ortstillägg på 167 kronor per invånare.

– Stockholms kommun får ett ortstillägg på 501 kronor per invånare.

Om inget annat anges får samtliga kommuner ett klimattillägg på 45 kronor per invånare.

Undantag:

– Följande kommuner får ett klimattillägg på 67 kronor per invånare: kommunerna i Dalarnas län och Gävleborgs län samt Eksjö, Gislaved, Gnosjö, Nässjö, Sävsjö, Tranås, Vaggeryd, Vetlanda, Värnamo, Lessebo, Ljungby, Tingsryd, Uppvidinge, Emmaboda, Hultsfred, Högsby, Nybro, Vimmerby, Bengtsfors, Bollebygd, Borås, Svenljunga, Tranemo, Ulricehamn, Arvika, Eda, Filipstad, Hagfors, Munkfors, Storfors, Sunne, Torsby, Årjäng, Degerfors, Hällefors, Karlskoga, Lindesberg, Ljusnarsberg, Nora, Fagersta, Norberg och Skinnskatteberg.

– Följande kommuner får ett klimattillägg på 22 kronor per invånare: kommunerna i Blekinge län, Skåne län och Hallands län samt Göteborg, Härryda, Kungälv, Lysekil, Munkedal, Mölndal, Orust, Partille, Sotenäs, Stenungsund, Strömstad, Tanum, Tjörn, Uddevalla och Öckerö.

– Följande kommuner får ett klimattillägg på 89 kronor per invånare: kommunerna i Västernorrlands län, Jämtlands län, Västerbottens län och Norrbottens län.

Uppvärmningskostnader

Tillägget eller avdraget för uppvärmningskostnader baseras på ett energiindex som speglar skillnader i uppvärmningskostnader i kommunägda fastigheter.

Kommuner som har ett energiindex som överstiger 1,0 får ett tillägg som beräknas enligt följande. $(\text{Index} - 1) \times (67 \times 6,1)$. Kommuner som har ett energiindex som understiger 1,0 får ett avdrag som beräknas på motsvarande sätt.

Byggkostnader

Tillägget eller avdraget för byggkostnader anges efter kommunens länsstillhörighet med undantag för kommuner som ingår i regionerna Stor-Malmö och Stor-Göteborg. Länsstillhörigheten avser år 2006.

Län/region	Belopp, kr per invånare
Stockholms	105
Uppsala	21
Södermanlands	-28
Östergötlands	-70

Län/region	Belopp, kr per invånare
Jönköpings	-77
Kronobergs	-93
Kalmar	-89
Gotlands	-115
Blekinge	-118
Stor-Malmö	38
Övriga Skåne	-8
Övriga Hallands	-111
Stor-Göteborg	-36
Övriga Västra Götalands	-93
Värmlands	-73
Örebro	-12
Västmanlands	-15
Dalarnas	-41
Gävleborgs	28
Västernorrlands	52
Jämtlands	37
Västerbottens	102
Norrbottens	45

Till Stor-Malmö räknas Burlövs, Eslövs, Höörs, Kävlinge, Lomma, Lunds, Malmö, Skurups, Staffanstorps, Svedala, Trelleborgs och Vellinge kommuner.

Till Stor-Göteborg räknas Ale, Alingsås, Göteborgs, Härryda, Kungsbacka, Kungälv, Lerums, Lilla Edets, Mölndals, Partille, Stenungsunds, Tjörns och Öckerö kommuner.

Administration

Tillägget för administration beräknas efter följande förutsättningar och uppdateras inte:

Invånar- distans	Folkmängd	Lönekostnad för administ- rativ personal	Politisk verksamhet	Tillägg
>350	0–7 999	900	400	1 300
	8 000–19 999	250	125	375
	20 000–	250	125	375
<350	0–7 999	300	175	475
	8 000–19 999	0	0	0
	20 000–	0	0	0

Räddningstjänst

Tillägget för räddningstjänst beräknas efter följande förutsättningar och uppdateras inte:

Invånar- distans	Lokalt befolkningsunderlag	Kostnad	Tillägg
>300	0–7 999	1 248	500
	8 000–19 999	1 023	250
	20 000–	884	150

Löner*Kommuner*

Löneindex = $100 \times (21\,256,664 + 2\,645,990 \times \text{andelen av befolkningen över 15 år som inte arbetar i kommun eller landsting} + 0,294 \times \text{det genomsnittliga priset för en bostadsrätt i länet} + 0,388 \times \text{det genomsnittliga taxeringsvärdet för småhus i kommunen}) / \text{standardiserad genomsnittlig kommunlön}$. Beräkningen för löneindex har baserats på underlag från 2009.

Lönekostnadsandelen för var och en av följande verksamheter är:

Förskola, fritidshem och annan pedagogisk verksamhet	0,81
Förskoleklass och grundskola	0,75
Gymnasieskola	0,68
Individ- och familjeomsorg	0,55
Äldreomsorg	0,81

*Landsting***Hälsa- och sjukvård**

Uppgifter om genomsnittliga kostnader för befolkningen hämtas från Skåne läns landsting och avser 2008.

Kostnaden per hiv-smittad person är 47 200.

Kollektivtrafik

Standardkostnad per län = $-1\,203,797 + 35,012 \times \text{roten ur invånardistansen} + 1\,291,634 \times \text{andelen boende i tätort med mer än 11 000 invånare} + 7\,401,420 \times \text{andelen personer som arbetspendlar över kommungräns}$.

Med invånardistansen avses det genomsnittliga avståndet mellan invånarna i länet.

Variabeln roten ur invånardistansen avser år 2010 och ska uppdateras vart femte år.